

K 7/M 45

120000868874

Община Русе
Министерство
на културата

Член на
Европейската
асоциация
на фестивалите

Member of
the European
Festivals
Association

51.
МЕЖДУНАРОДЕН
ФЕСТИВАЛ
16.03 - 02.04.2011
РУСЕ
БЪЛГАРИЯ

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

51.
INTERNATIONAL
FESTIVAL
16.03 - 02.04.2011
RUSE
BULGARIA

Ruse Municipality
Ministry of Culture

A Member of NBI Group

K $\frac{7}{M45}$

**Регионална библиотека
"Любен Каравелов"**

120000868874

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

51. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ
Член на Европейската асоциация на фестивалите

Русе, 16 март – 2 април 2011

110 години от смъртта на Джузепе Верди

РУСЕНСКА ФИЛХАРМОНИЯ
Хор ДУНАВСКИ ЗВУЦИ
при НЧ *Ангел Кънчев* - Русе

Диригент
ВОЛФГАНГ ЗЕЛИГЕР

Солисти:
СВЕТЛА КРЪСТЕВА сопран
РОСАНА РИНАЛДИ мецосопран
БОЙКО ЦВЕТАНОВ тенор
СВЕТОЗАР РАНГЕЛОВ бас

Гл. художествен ръководител на хора
Найген Тодоров
Художествен консултант
Михаил Ангелов
Диригент
Славил Димитров
Хормайстор и пианист
Марияна Стефанова
Хормайстор
Александрина Ангелова

*Концертът се посвещава на 75-та годишнина
на хор "Дунавски звуци" – Русе*

25.03 петък, 19 ч.
Доходно звание

448319

 OBB
A Member of NIS Group

 Montupet

 MAPEI

ПРОГРАМА

ДЖУЗЕПЕ ВЕРДИ
(1813-1901)

Реквием
за солисти, хор и оркестър
(1874)

Requiem e Kyrie
Des irae
Offertorium
Sanctus
Agnus Dei
Lux aeterna
Libera me

Първоначалната идея за създаване на *Реквием* възниква у Джузепе Верди през 1868, след смъртта на Росини. Той отправя покана към водещи италиански композитори да създадат заедно такава творба и започва да работи по своята част *Libera te*, но след много забавяния и усложнения проектът *Missa per Rossini* се проваля. През 1873, когато умира писателят Алесандро Манцони, идеята *Missa da Requiem* най-после намира своята реализация. *Дълбоко съм разстроен от смъртта на този голям човек* – пише Верди. *С него свършва най-чистата, най-святата и най-висшата от нашите слави. Да създам "Missa da Requiem" за Манцони е една необходимост на сърцето ми, то ме тласна да почета, доколкото мога, тази велика личност, която толкова уважавах като писател и като човек – образец на добродетели и патриотизъм.*

Премиерата на *Реквиема* е по повод годишнината от смъртта на Манцони на 22 май 1874 в църквата *Сан Марко* в Милано, под диригентството на автора. Следват три концертни изпълнения в *La Scala* и представяне в Париж, Виена, Лондон и Ню Йорк с огромен успех. Една от малкото негативни оценки на творбата принадлежи на Ханс фон Бюлов и по повод на рецензията му в *Алгемайне цайтунг* Брамс пише: *Бюлов се посрами за вечни времена ... само гений може да създаде такава творба.* През 1937 критикът Доналд Тоуби определя *Реквиема* на Верди като *една от най-великите погребални меси, създадени след Моцарт*. В *тази музика* – пише Д. Ронкалия – *постоянно присъства човекът с неговите страхове, екстази и сълзи, с душевните му подгони и тревоги. Великият Маестро ни разкрива различни по форма картини с интензивност на колорита, ритмично многообразие и проникновени мелодии, които извикват в съзнанието ни драматичните образи на Тинторето, „Божествена комедия“ на Данте и „Страшния съд“ на Микеланджело.*

В клерикалните кръгове не одобряват светския характер на *Реквиема* и свободната трактовка на църковния текст. Приемайки традиционната форма на католическата заупокойна литургия, Верди придава ново съдържание на трактовката, приближавайки музикалната драматургия към оперните си творби – особено осезаеми са аналозиите с *Aida*. *Реквиемът* въздейства като монументална фреска, в която единството се осъществява чрез ясната логика на симфоничното развитие, интонационното единство на тематизма и неколкостепенното повторение на централния по значение хор *Dies irae* и хора *Requiem aeternam*, придобиващи значение на лейтмотив.

Първата част се възприема като трагичен пролог, в който скръбно-съсредоточеният размисъл завършва със светъл полифоничен епизод – *Kyrie*. Централна по значение е втората част – картините на Страшния съд. Тук е концентрирана главната идея – сблъсъкът между неумолимата сила на небитието и страдащото човечество. Този основен раздел е изграден от няколко хорови и солови епизоди, съпоставени конфликтно и контрастно с впечатляваща театрална конкретност. Образите на Страшния съд доминират с трагична неумолимост, а успокоение носи само финалният епизод. *Lacrimosa* – един от най-светлите и елегични мигове в творбата. Третата част е декоративно-съзерцателно интермецо, а четвъртата е гигантска двойна fuga, носеща светлината и съзидателната сила на живота. Петата и шестата част са лиричният център на композицията, издържан в пастелен колорит и живописна оркестрова фактура. Финалът има смислова роля на реприза, връща образите на Страшния съд. Монументалната fuga *Liberate* звучи трагично и със скръбна патетика, сродна със скулптурите на Микеланджело.

Светла Кръстева е родена в Русе. Завършва НУИ *Веселин Стоянов* в класа на Георги Делиганев и БДК в класа на проф. Елена Киселова. Специализира в студиото за млади оперни певци към Миланската скала, където дебютира в операта *Доктор Фаустус* на Манзони. Печели първи награди на международните конкурси *Toti dal Monte* в Тревизо и *Пучини* в Милано. Активната ѝ кариера е свързана с изяви в Италия, Швейцария, Испания, Германия, Австрия и др. Многократно е канена от Луиджи Алва в Лима, където дебютира в оперите *Фауст*, *Отело*, *Фалстаф*, *Риголето*, *Травиата*, *Лучия ди Ламермур*, *Дон Жуан*, а в Кейптаун (Южна Африка) под диригентството на Ренато Палумбо дебютира в *Бохеми*.

Има богат репертоар и от кантатно-ораториални творби на Бах, Хаудн, Бокерини, Шимановски, Росини, Дворжак, Моцарт и Верди. Сътрудничи на сезоните на *Театро Калдерон* в Мадрид, където пее многократно в *Травиата*, *Палячи*, *Любовен еликсир*, *Отело*, *Бохеми*, *Риголето*, *Кармен*, *Дон Жуан*.

Предстоят ѝ *Кармен* в Корея и световна премиера на операта *Indovina* от Гомеш в *Palacio de la Musica* във Валенсия.

Росана Риналди завършва консерваторията в Салерно, Италия и специализира при Паоло Уошингтън, Рената Ското, Паоло Монтарсоло и Миета Сигеле.

През 2001 участва в концерта, посветен на 100-годишнината от смъртта на Верди под диригентството на Зубин Мета, заедно със звезди като Пласидо Доминго, Хосе Карерас, Хосе Кура и др.

Има богат репертоар от опери на Верди (*Силата на съдбата*, *Набуко*, *Риголето*, *Отело*, *Аида*), Пучини (*Мадам Бътерфлай*), Волф – Ферари (*Любопитните жени*), Белини (*Пуритани*) и кантатно-ораториални творби от Хайдн и Верди.

Бойко Цветанов е роден в София. Завършва ДМА – София и от 1982 до 1990 е солист на Софийската национална опера. Специализира във Виена и Рим при големия български бас Борис Христов.

През 1988 печели престижните международни певчески конкурси в София и Билбао, които довеждат до ангажиментите му като оперен и ораториален певец в Русия, Чехия, Холандия, Малта и Франция. През 1990-92 пее във Виенската опера в *Кавалерът на розата* и *Капричио* от Рихард Щраус, а през сезон 1991/1992 в *Бал с маски* от Верди в Сейнт Гален.

От 1991 е член на Цюрихската опера, където изпълнява всички големи тенорови роли. Има богат репертоар от повече от 50 опери на Верди (*Силата на съдбата*, *Трубадур*, *Бал с маски*, *Луиза Милер*), Пучини (*Бохеми*, *Мадам Бътерфлай*, *Мантията*, *Турандот*), Чилеа (*Агриана Лекувльор*), Белини (*Норма*, *Пуритани*), Чайковски (*Евгени Онегин*), Леонкавало (*Палячи*), Росини (*Вилхелм Тел*), Мусоргски (*Борис Годунов*) и др. През 1999 с голям успех дели с Хосе Карерас главната роля в продукцията на операта *Слай* от Волф-Ферари. Гастролира в *Дойче опер* - Берлин, във Валенсия, Грац, Париж, Дрезден, Копенхаген, Карлсруе, Мексико сити, Прага, Стокхолм, Берген, Братислава, Каиро, Виена, Билбао, Лил, Месина, Висбаген, Крефелд, Будапеща, Москва и Магрид. Сред последните му ярки изяви са участията му в *Силата на съдбата* в Мюнхен, *Трубадур* в Хамбург и Единбург, *Турандот* в Тулса и дебютът му в САЩ и Япония.

Работи под палката на световноизвестни диригенти като Рикардо Шапи, Бруно Бартолетти, Ламберто Гардели, Марчело Виоти, Карло Франчи, Ралф Уейкърт, Никола Решиньо и Нело Санти. Има издадени компактдискове с рецитали и с оперите *Трубадур*, *Риголето* и *Атила*.

Светозар Рангелов е роден в София. Завършва НМА *Панчо Владигеров* в класа на Асен Селимски. През 1995 печели първа награда на националния конкурс *Христо Бръмбаров* и участва в конкурса *Певец на Света в Кардиф*.

Дебютира в Националната опера - София през 1995 с ролята на Дон Базилио от *Севилският бръснар* на Росини, а от 1996 става част от състава на Софийската

опера, на чиято сцена изпълнява солиден репертоар от басови партии в опери на Верди – *Трубадур*, *Дон Карлос*; Пучини – *Бохеми*, *Турандот*; Гуно – *Фауст*; Масне – *Дон Кихот*; Бородин – *Княз Игор* и др.

Гастролирал е в оперните театри на Сао Паоло, Тулон, Париж, Лимож, Брюксел, Токио, Дижон, Рим, Женева и др. Има участия във фестивали в Солотурн, Падуа, Венеция и Брюксел. През 2011 е поканен да пее в *Хофманови разкази* на Офенбах в оперния театър в Каталуния.

Волфганг Зелигер е един от най-известните днес немски оркестрови и хорови дириженти. Роден е през 1946 в Хайделберг. Получава музикалното си образование в Залцбургския *Моцартеум* и Залцбургския университет при Ханс Сваровски, Герхард Вимбергер, Хелмут Егер и Николаус Харнонкурт. Специализира при Кирил Кондрашин, Франко Ферара и Херберт фон Караян. През 1983 е асистент на Колин Дейвис. Особено силно влияние върху оформянето му като музикант оказва асистентската му работа при Ленард Бърнстейн от 1984 до 1990 г.

Още през студентските си години Зелигер се налага на австрийската джаз сцена и работи съвместно с Фридрих Гулда. Занимава се с джаз и по време на интензивната съвместна работа с Бърнстейн.

От 1982 е преподавател по оркестрово дирижиране във висшето музикално училище *Хайделберг* – Манхайм и води различни майсторски курсове по хорово и оркестрово дирижиране.

Основател и ръководител е на Дармщатския концертен хор. Диригент е на Дармщатския камерен и Филхармоничен оркестър. Работи с редица европейски и световни оркестри и хорове като Мюнхенската филхармония, Токийската филхармония, Оркестъра на *Моцартеума* в Залцбург, Московския симфоничен оркестър, Лисабонската държавна опера, Чешката филхармония и др. Сътрудничи на множество радио и телевизионни продукции от цял свят. От 1994 ръководи летния фестивал в замъка *Ягдшлос* в Кранихщайн, а от 2001 е директор на фестивала в Дармщат.

През 2006 Волфганг Зелигер получава *Гьотевия плакет* – най-голямата награда на провинция Хесен за заслуги към културното развитие на областта и е обявен от Министерството на науката и изкуствата за културен посланик на Дармщат, Хесен и Германия по света.

Симфоничният оркестър на Държавна опера – Русе е създаден през 1948 от именития български диригент и композитор Константин Илиев. Особено значение в биографията му имат реализациите на

такива крупни художествени проекти като първата в България оригинална версия на *Матеус пасион* от Бах, ораторията *Раят и Пери* от Шуман, кантатите *Иван Грозни* и *Александър Невски* от Прокофиев, Симфония №13 от Д. Шостакович, *Годишните времена* от Хайдн, *Песен за земята* от Г. Малер, българските премиери на творби от Р. Щраус, Хиндемит, Месиен, Стравински, Г. Канчели, Р. Шchedрин, Лютославски, Бърнстейн, както и световните премиери на произведения от българските композитори П. Владигеров, Л. Пипков, К. Илиев, В. Казанджиев, К. Кюркчийски, Е. Табаков и др. Изключително събитие в историята на състава е съвместната му работа с Дмитрий Шостакович и авторската премиера на неговия Втори клавирен концерт през 1958.

Значителен принос за развитието и израстването на оркестъра имат българските дириженти К. Илиев, Е. Караманов, Д. Петков, С. Попов, И. Темков, А. Владигеров, А. Наиденов, Е. Табаков, Р. Баираков, А. Измирлиев, Ц. Делибозов, Г. Димитров и редица дириженти и солисти от класата на К. Мазур, К. Цеки, Е. Светланов, В. Гергиев, С. Рихтер, Р. Керер, И. Ойстрах, Л. Коган, С. Акадо, Р. Ричи, В. Сливаков, Ф. Петраки, Р. Коен и др.

Оркестърът е инициатор на значими за българската музикална култура събития като Международния фестивал *Мартенски музикални дни* и първият в България филхармоничен фестивал *Зимни музикални вечери*. Участник е в международните фестивали *Мартенски музикални дни*, *Софийски музикални седмици*, *Варненско лято*, както и на такива големи международни форуми като *Берлинския музикален фестивал* и *Сиенски музикални седмици*, където сътрудничи с Ф. Ферара, К. М. Джулини, Г. Рождественски, К. Ричарели, Б. Белкин, Ю. Башмет и др.

Осъществява турнета в Германия, Полша, Австрия, Швейцария, Италия, Румъния, Испания и Франция. Притежава записи в БНР, БНТ и Берлинското радио. Реализира серия от компактдискове за *Форлан – Франция* и *Виена Модерн мастерс – Австрия*.

След учредяването на ОФД – Русе през 1999 съставът изпълнява успешно новите си задачи като оперно-симфоничен оркестър и поддържа богат оперен репертоар с творби от Верди, Пучини, Бизе, Белини, Доницети. Участва в оперните фестивали на о. Родос – Гърция, о. Палма де Майорка – Испания и Солотурн – Швейцария, осъществява серия от гастролни в Германия, Белгия, Испания и Португалия, Франция и Швейцария.

От 2005 директор на ОФД – Русе е диригентът Наиден Тодоров.

Съставът на ОФД – Русе е трикратно удостоен с наградата *Кристална лира* на СМТДБ – през 2003 за

участието на Симфоничния оркестър в МФ ММД, през 2004 за балетния спектакъл *Спящата красавица* и през 2006 – за представянето на хора във фестивала *Софийски музикални седмици*.

През 2006 ОФД – Русе получава признанието и на публиката с наградата *Музикант на годината* за творческа дейност.

За принос към развитието на българската култура Русенското оперно-филхармонично дружество получава през 2009 и наградата *Златна книга на Европейския форум на експертите*, като обществено признание за високия престиж и почетен статут на институцията.

От лятото на 2010 ОФД – Русе е преобразувано в Държавна опера – Русе.

Хор Дунавски звуци при НЧ Ангел Кънчев – Русе е основан през 1936. В продължение на 75 години изнася многобройни концерти в страната и в чужбина. Репертоарът му включва над 30 ораториални произведения, 10 опери, популярни оперни хорове, източноправославна музика и хорови песни.

Носител е на награди от национални и международни фестивали и конкурси, сред които конкурсите в Ланголен и Мидълсброу (Великобритания) и Хага (Холандия). Отличен е с Голямата награда на Министерството на културата и е носител на орден *Св. св. Кирил и Методий*.

Гастролира многократно във Франция, Италия, Испания, Канарските острови, Швейцария, Люксембург, Германия, Австрия, Гърция, Турция, Русия, Полша, Унгария, Чехия, Словакия, Украйна, Латвия, Естония, Грузия, Армения, Румъния и др.

Концертира съвместно с известни солисти, между които А. Т. Синтова, А. Милчева, В. Попова, К. Ричарели, Ф. Косото, М. Френи. Работил е с почти всички български дириженти, както и с Р. Муту, Ж. К. Казадесю, Й. Конта, К. Стрия, С. Меркурио и др.

Партнира на голям брой български оркестри, както и на Оркестъра на френското национално радио, *Гевангхаус* оркестър, Берлинския и Букурещки радиооркестри, филхармоничните оркестри на Лил (Франция), Линц (Австрия), Солун и Атина (Гърция), Букурещ (Румъния), Любляна (Словения), Киев (Украйна).

Има записи във Френското национално радио, Би Би Си, БНР, БНТ, Гръцката телевизия. Има издаден компакт-диск от френската фирма *Форлан* с кантата *Иван Грозни* от Прокофиев.

Програмата подготви
Мария Дуканова

